

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 26.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 15 (1846)

Gorica - četrtek, 11. aprila 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Bližnje občinske volitve Mogočna izpoved vere na trgu sv. Petra

Dne 12. maja bomo spet šli na volišče, da bomo obnovili občinske svete. To velja zlasti za goriško in tržaško pokrajino, saj bodo sicer druge po Italiji volili tudi deželne in pokrajinske svete. Vsekakor gre za upravne volitve, ki imajo svoj pomen in zato se je treba nanje dobro pripraviti. Ta pomen je seveda poleg upravnega tudi političnega značaja, saj danes itak vse volitve v Italiji pomenijo tudi močno politično preverjanje od vlade navzdol do krajevnih uprav. V tem smislu je torej koristno, da tu nanizamo nekaj misli oz. ugotovitev, kar pa pri nas in v naši stvarnosti pomeni tudi razmišljanje o manjšinskem vprašanju, tako tesno povezanem z vsakim volilnim srečanjem.

Ne bomo se tu dalj časa zaustavljali ob širši podobi današnje politične stvarnosti v državi. Znano je, da sedaj vse stranke sploh razpravljajo o pomenu teh volitev in jih vežejo na splošni politični okvir. Današnja petstrankarska vladna večina (DC, PSI, PSDI, PRI in PLI) je sicer tu različnih stališč glede na volilno strategijo, vse stranke pa v bistvu zagovarjajo ohranitev te večine kot edino možno, vsaj v vladnem merilu. Drugače je jasno pri krajevnih upravah — volitve bodo pa ravno v tem okviru — kjer recimo socialisti marsikje vladajo s komunisti, enako pa delajo tudi druge laične stranke. DC zahteva tu večjo načelnost in homogenost. Drugače sicer gleda na vse to levičarsko, zlasti PCI, ki si po uspehu na lanskim evropskih volitvah obeta ohranitev glasov in zahteva tudi pravico do sestave oz. vstopa v vlado.

VOLITVE V NAŠI DEŽELI

Dežela Furlanija-Juljska Benečija pozna le upravne volitve v ožjem pomenu besede. Gre za občinske volitve na Tržaškem in Goriškem in še za pokrajinske v drugih dveh pokrajinah (Videm in Pordenon). Tu bo tudi važna usmeritev volivcev, ki bo tako pokazala na razmerje sil in s tem gotovo tudi vsaj imela svoj odsev na sedanjo deželno večino (DC, PSI, PSDI, PRI, SSK in PLI). Ta je sicer po še neenotni zamenjavi predsednika Comellija z Biasuttijem še precej trdna in ne bo verjetno prišlo od kakih bistvenih sprememb.

Jasno je, da bodo kot glavne občinske uprave zanimiv barometer prav tri pokrajinske glavne mesta, Videm, Pordenon in Gorica. Tudi za te občinske uprave je možno predvideti, da ne bodo doživele radikalnih sprememb. Prišlo bo verjetno do kakih manjših premikov v tej ali oni zlasti večji stranki, kar pa ne bo okrnilo političnega ravnovesja v že sedaj obstoječih večinah.

Tudi velike stranke so že postavile svoje glavne kandidate za najpomembnejše funkcije, zlasti županske stolčke. Tako bo v Gorici na listi DC ponovno na prvem mestu dosedanj župan dr. Antonio Scaranò, v Vidmu pa odv. Candolini. Prav gotovo bo prišlo tudi do potrditve večjega števila dosedanjih občinskih predstavnikov, verjetno pa bo tudi nastopilo nekaj novih imen, posebno mlajših. Med drugim je zanimiva vest, da namerava baje na Tržaškem kandidirati na listi DC za občino Devin-Nabrežina pivši poslanec Bologna, ki je bil dolga leta sicer deželni svetovalec Liste za Trst, a se je pred leti razglasil za neodvisnega.

Ni pa vse odvisno le od kandidatov. Svojo vlogo igrajo predvsem politični programi strank in konkretni problemi, ki tu nastopajo. Res pa je tudi, da marsikdaj prav programske točke v volilnih kampanjah stopajo v ozadje in se vse bolj osredotoči na ljudi in stranke kot take.

SLOVENCİ IN MAJSKE VOLITVE

Seveda pa je pri nas še drugo in v nekem smislu pomembnejše vprašanje: kako se bomo Slovenci zadržali pri majskih volitvah? Na prvi pogled izgleda vprašanje skoraj brezpredmetno, saj smo vsa ta vprašanja obravnavali pri vsakih volitvah.

V resnici pa gre vedno znova za razmišljanja, ki niso le suho ponavljanje obrabljenih fraz, ampak živo soočanje s trenutnim položajem in aktualnimi problemi. Občinski sveti imajo tudi za slovensko manjšino svojo kar se da važno vlogo, in to ne le v čisto slovenskih občinah. V vseh je naravno potrebna aktivna in stvarna prisotnost izvoljenih predstavnikov ter smisel za pravilno vodenje uprav. Občinski svet pa ima danes tudi širšo politično veljavo, saj je prvi in najpristnejši glasnik občanov. In prav zato imajo lahko tudi na teh forumih določeni dokumenti svojo moč in veljavo (pomislimo samo na važnost resolucij o zaščiti slovenske manjšine npr. v goriškem občinskem svetu).

Znano je, da smo Slovenci politično in ideološko, pa tudi strankarsko deljeni. Zlastno je pa posebej, da gre tu za delitev med zagovorniki samostojnega političnega nastopanja in sodelovanjem v vseh državnih italijanskih strankah. Seveda je pomembno tudi nazorsko, ideološko stališče posameznih političnih strank. V našem primeru in posebej pri podobnih volitvah pa gre zlasti za odločitev manjšine, ali hoče, da jo predstavlja lastna, slovenska politična sila ali pa tuja, italijanska stranka (tudi če ima kakega slovenskega kandidata).

Prepuščani smo, da je tu pametna odločitev le ena sama: **odločitev za samostojno slovensko politično pot!** Na ta način je lahko v resnici zajamčena naša prava manjšinska istovetnost, saj to kažejo tudi vse druge manjšinske stranke v državi in po Evropi. Interesi slovenske manjšine so tako v pravi meri zavarovani, saj vemo, da so le izvoljeni predstavniki Slovenske skupnosti (SSK) dajali pobude in načrte za dejansko reševanje manjšinskih problemov. S tem seveda nečemo zanikati kake pozitivne osebne pobude tega ali onega slovenskega predstavnika, izvoljenega na kaki levičarski italijanski listi. Razlika pa je bistvena v tem: slednji nima za seboj pri vseh dobri volji nikakega zaledja stranke, ki ji pripada, medtem ko svetovalec ali odbornik slovenske stranke v celoti izraža politično smer lastne stranke!

Vse to torej izraža dandanes pri nas okvir Slovenske skupnosti, ki predstavlja tisto neodvisno in res slovensko politično gibalno našo manjšino, kot je tudi prepričljivo potrdila velika februarjska manifestacija ob desetletnici goriške SSK. Nekaj podobnega bo na Tržaškem 28. aprila pokazala velika prireditelj ob desetletnici deželne Slovenske skupnosti. V eni prihodnjih števil pa bomo podčrtali še nekatere pomembnejše dosežke, ki so jih prav izvoljeni predstavniki SSK zajamčili v delovanju krajevnih uprav, tako na Goriškem kot na Tržaškem.

Čas je torej, da trezno pretrasemo vsa ta dejstva in si tako objektivno ustvarimo pravo ali nepokvarjeno podobo naše manjšinske stvarnosti. Spoznali bomo, da se izplača voditi slovensko politiko in torej se tudi zanjo odločati!

Spectator

Blokirana pomoč lačnim

Ameriška ustanova za pomoč nerazvitim je pretekle dni obtožila etiopsko vlado, da bojkotira pomoč svojemu gladujočemu ljudstvu. V pristanišču Assab in v drugih centrih leži namreč kakih 56.000 ton razne hrane, ki ne more do potrebnega ljudstva, ker etiopska vlada ne da na razpolago kamionov za prevoz. O sličnih pritožbah iz Etiopije je bilo že slišati.

Vsled tega se človek sprašuje, ali ne gre za namenjen bojkot s strani vlade v Addis Abebi, kajti od suše prizadete pokrajine so zlasti tiste, ki se upirajo sedanjemu marksističnemu režimu v državi. Lenin in Stalin sta krotila ukrajinske kmete tudi z lakoto ter pustila umreti na milijone upornih Ukrajincev v letih lakote 1922-23 ter v letih prisilne kolektivizacije 1930-32. V raznih marksističnih diktaturah imata zveste učence.

Štirideset let po koncu zadnje vojne je še vse preveč krajev, kjer mir, zgrajen na »resničnem spoštovanju človekovih pravic«² še ni uveljavljen. V številnih državah so ljudje zatirani in mučeni; milijoni otrok, mož in žena trpijo žejo in lakoto; nadaljuje se s proizvodnjo orožja, ki postaja vedno večja grožnja za popolno uničenje sveta.

Spiro teh groženj je papež Janez Pavel II. na velikonočno nedeljo na trgu sv. Petra povabil človeštvo, naj sprejme krščansko poslanico osvobodjenja in miru. »Ščititi osnovne pravice ljudi in narodov je pot, po kateri hodi Cerkev.«³ Prostrani trg je bil prepoln. Vsi so enotni, ko govorijo o 300.000 udeležencih. Prišli so iz vsega sveta. Zelo številni tudi mladi. Nje je papež povabil, naj se v bodoče vsako leto za oljčno nedeljo zberejo v Rimu. Ta nedelja naj postane njihov dan.

Letošnja velikonočna voščila je sv. oče izrekel v 47 jezikih. Okrog poldne so se množici na trgu sv. Petra pridružili še tisti, ki so se udeležili pohoda proti lakoti v svetu. Sprevod se je ob 9.30 pričel na trgu Trinità del Monti in je potekal po glavnih mestnih ulicah. Vodili so ga predstavniki nekaterih političnih strank (umanjali so komunisti in republikanci) kot npr. Piccoli (DC), Zamberletti (DC), Scotti (DC), Fortuna (PSI), Pannella (PR). Udeleženci so s pohodom hoteli izraziti svojo željo, da se takoj začne izvajati zakon, s katerim je bilo 1.900 milijard lir namenjenih za pomoč lačnim.

KRISTUSOV GROB IN ČLOVEŠKI GROBOVI

Sv. oče je v svoji velikonočni poslanici dejal, da Kristus, križani in od mrtvih

vstali, potuje skozi človekovo zgodovino. Rod za rod se ob zori velikonočnega dne znajde pred praznim grobom in vedno znova posluša angelsko naznanilo: »Zakaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, vstal je!«⁴

Od nekdaj si človeštvo pred grobovi stavi vprašanja. To dela zlasti tedaj, ko pusti grobove za seboj razdiralno nasilje vojn. Nehote se pri tem spominjamo, ko se je pred 40 leti v Afriki, Aziji in na drugih celinah končala druga svetovna vojna, povzročena od nore imperialistične ideologije. Nad pet let je človeštvo tedaj živelo strahotno izkušnjo: desetine milijonov mož ubitih na bojnih poljanah, mesta, izravnana z zemljo, ljudstva potisnjena v lakoto in pomanjkanje; druge desetine milijonov ljudi nagnetenih v kazenskih taboriščih; judovski narod obsojen na izginotje, in na kraju: strahotna pojava prvih jedrskih eksplozij.

Se danes se ljudje sprašujejo o smislu vsega tega. Spominjajo se vseh tistih, ki so darovali svoje življenje za pravično stvar, ki so branili lastni obstoj, ki so se borili ne zato, da bi na nasilje odgovorili z nasiljem, na sovraštvo s sovraštvom, marveč da bi uveljavili pravico do svobode zase in za druge, tudi za otroke tistih, ki so tedaj bili med zatiralci. Zaradi tega so postali mučenci in junaki. Branili so svojo svobodo in neodvisnost.

Papež Pij XII. je 2. junija 1945 osamljen opozarjal, da so imeli narodi, zlasti manjši, ki so s tolikimi žrtvami prispevali k uničenju brutalnega sistema nasilja, pravico »vzeti si svojo usodo v lastne roke«. Da bi se obvarovalo bodoče rodove pred bičem vojne, so Združeni narodi sprejeli slovesno obvezo za varstvo človekovih pravic, kajti njih teptanje je resnični vir vseh vojnih spopadov. Zaščita teh osnovnih človekovih pravic je tudi pot, po kateri hodi Cerkev.

PO ŠTIRIDESETIH LETIH

Štirideset let mineva od konca zadnje vojne. Pri tem se poraja vprašanje: mir, kot sad reda in pravice, se je dejansko uveljavil? In kako je s človekovimi pravicami? Z bolečino v srcu je treba priznati, da so kraji na zemljepisni karti, kjer so te pravice teptane ali zanikane, kjer obstajajo kazenska taborišča, v katerih izginjajo številna življenja; milijoni ljudi umirajo zaradi pomanjkanja, suše in podhranjenosti; celi narodi čakajo na dan, ko jim bodo priznane njih pravice, bodisi nikdar priznane bodisi odvzete; obstajajo ideologije, ki vcepajo sovraštvo, se poslužujejo nasilja in laži, da se polastijo ljudstev; številni vojni spopadi, različne razsežnosti in trajanja sejejo razvaline in povzročajo krvoprelitje po raznih območjih sveta.

KRISTUSOV POZDRAV MIRU

Cerkev živi iz mirovne poslanice, ki prihaja od Kristusa. »Mir z vami«⁵ je pozdrav in voščilo vstalega Kristusa apostolom, zbranim v dvorani zadnje večerje. S tem pozdravom in s tem voščilom se Kristus obrača na vse ljudi, v tem mednarodnem Letu mladih pa še posebej na mladino, kajti »mir in mladi gredo skupaj«⁶.

Ob želji, da bi se tudi v prihodnjih letih ponovilo letošnje čudovito srečanje z mladimi za oljčno nedeljo, sv. oče ponavlja svoje prepričanje: mladina je tista, ki mora spremeniti osnovne mehanizme v družbi, odpraviti to, kar pospešuje egoizem in nadvlado in ustvariti nove strukture, ki bodo zgrajene na resnici, solidarnosti in miru. Toda, da se to doseže, je treba predvsem spremeniti srca. Mir se rodi, pa tudi umre v človekovem srcu.

Samo Kristus, on ki pozna človekovo srce, mu lahko da novo, spodobno, da se dá bratu v zastojnem daru ljubezni. Na Kristusa naj se torej obrne sodobno človeštvo, da od njega prejme poslanico osvoboditve in miru.

J. K.

II. deželni kongres Mladinske sekcije Slovenske skupnosti

Slovenska skupnost (SSK) ni stranka samo nekaterih, povečini starejših ljudi, ki sami in brez povezave z volivci vodijo njeno politiko. SSK je stranka, v kateri ima mladina svoj prostor in možnost, da se tudi sama politično uveljavi. Ze veliko let delujeta v njenem okviru Mladinski sekciji v Trstu in Gorici. Ti dve sta v tesnem medsebojnem stiku in sta zelo povezani. Prvi formalni akt te povezave je bil prvi deželni kongres Mladinske sekcije SSK v goriškem Avditoriju, kjer se je pokazalo, da je politika edine slovenske stranke v Italiji pravilna in da hočejo po tej poti tudi mladi zamejski Slovenci.

Mladinska sekcija SSK je v svojem dolgotrajnem delovanju globoko posegla v življenje in rast naše manjšine, pa ne samo s prirejanjem seminarjev, mladinskih praznikov, okroglih miz, srečanj ipd., pač pa tudi s konkretnim političnim udejstvovanjem in stalnim prizadevanjem za doseg pravic naše manjšine s strani mladih predstavnikov SSK v raznih izvoljenih telesih.

Vzpostavila je plodne stike z raznimi mladinskimi organizacijami v zamejstvu, v matični domovini, na Koroškem, z mladinskimi organizacijami raznih italijanskih strank, manjšinskih strank in mladinskimi organizacijami narodnih manjšin po vsej Evropi.

Doslej opravljeno delo in načrti za bodočnost bosta predmet razprave *II. deželnega kongresa, ki bo v nedeljo 14. aprila ob 16. uri v dvorani »Igo Gruden«¹ v Nabrežini pri Trstu*. Vabljeni je vsa zamejska mladina, vabljeni pa so tudi predstavniki vseh organizacij in strank, s katerimi je doslej Mladinska sekcija SSK imela stike. Za to priložnost je bil izdelan tudi nov simbol Mladinske sekcije SSK, ki ga bodo udeleženci prejeli kot nalepko.

Na deželnem kongresu bodo odobrena tudi pravila ter izvoljeno novo deželno vodstvo, ki ga bodo — ločeno za Gorico in Trst — volili mladi predstavniki vseh slovenskih občin. (dt)

Seminar mladine evropskih narodnostnih skupnosti

V gorski vasi Lavini v švicarskem kantonu Graubünden je od sobote 30. marca potekal letni seminar mednarodne organizacije MENS, ki združuje mladino narodnih manjšin v Evropi. Udeležilo se ga je 14 delegacij, med katerimi so bili tudi predstavniki Mladinske sekcije Slovenske skupnosti.

Organizator seminarja je bila letos Lia Rumantscha, organizacija Retoromanov, ki živijo v teh krajih. Spoznavanje njihovih življenj, jezika, kulture, pravic njihove manjšine, stopnje njihove zaščite so bili med cilji tega seminarja. Udeleženci so pa razpravljali tudi o splošnih potrebah vseh narodnih manjšin, skratka o tem, kar mora vsaka manjšina imeti po zakonu določeno in zagotovljeno, da se lahko ohrani in razvija. Udeleženci so lahko spoznali še kulturo in razne ustanove retoromanskega naroda, njihovo gledališče, glasbene skupine, radijsko in televizijsko postajo ter šole.

Posebno važni za Slovence in SSK so stiki, ki so jih člani Mladinske sekcije navezali in utrdili z mladimi manjšinci iz vse Evrope, še posebej pa s Slovenci na Koroškem, ki jih je predstavljal Koroška dijaška zveza, Gradiščanskimi Hrvatimi, Ladinci in Nemci z Južne Tirolske.

Na občnem zboru zadnji dan seminarja, je bila odobrena resolucija, s katero je bila ponovno potrjena solidarnost MENS-a s prizadevanjem naše manjšine za doseg globalnega zaščitnega zakona. Poslana pa je bila predsedniku vlade Craxiju ter pred-

sednikoma senata in poslanske zbornice Cossigi in Jottjevi.

Za podpredsednico MENS-a je bila potrjena Marija Breclj (SSK), tako da bo naša manjšina lahko tudi v mednarodnem merilu dobro zastopana.

Predstavniki katoliškega tiska pri papežu

V Rimu je nedavno zasedal 60-članski svet Mednarodne zveze katoliškega tiska (UCIP). Letne seje se je udeležil tudi urednik »Družine«² dr. Drago Klemenčič.

Za sklep je vse člane sveta sprejel tudi papež. Pozdravne besede je izrekel predsednik UCIP-a dr. Hans Sassmann, ki je sv. očetu obenem podal kratek povzetek o tem, kar se je razpravljalo na delovnih sejah. Omenil je tudi, da se v Ljubljani pripravlja kongres, ki sodi v okvir proslav 1100-letnice smrti sv. Metoda. Papež je nato želel slišati, kje in kako misli »Družina«³ to organizirati.

Kršenje verske svobode se nadaljuje

Na 41. zasedanju komisije OZN v Ženevi za človekove pravice je msgr. Giuseppe Bertello, ki zastopa Vatikan v svojstvu opazovalca opozoril prisotne na stalno kršenje verske svobode v mnogih državah, čeprav so podpisale listino OZN o človekovih pravicah. Pri tem te države silno rade druge opozarjajo na isto listino, same pa se je ne držijo.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Mafija, ta zločesta organizacija italijanskega Juga, je spet opozorila nase. V Trapaniju na Siciliji je izvedla atentat na sodnika Carla Palmera, kateri je postal znan v javnosti zaradi obsežnih preiskav, ki jih je v Trentu vodil o mednarodni trgovini z orožjem in mamili. V to trgovino je bil zapleten tudi turški trgovec Bekir Celenk, ki naj bi bil izplačal teroristu Aliju Agci tri milijone nemških mark za atentat na papeža. Palermo je bil 18. februarja letos premeščen v Trapani. Ko se je peljal v službo, so neznanci na daljavo aktivirali peklenjski stroj v parkiranem avtomobilu. Sodnikov oklepni avtomobil se je prevrnil in je bil sodeč le laže ranjen, usoden pa je bil atentat za avtomobil, ki je privozil z nasprotni strani, v katerem se je peljala 30-letna Barbara Rizzo s sinovoma dvojčkom od šestih let. Vsi trije so bili na mestu mrtvi.

■ Ministrski predsednik Craxi je pripravljen zakonski odlok, po katerem naj bi se letna plača predsednika države povečala od 30 milijonov na 240 milijonov lir, prispevki predsedstvu republike za reprezentančne stroške pa od letnih 180 milijonov na dve milijardi in pol. Pertini je odlok zavrnil s pripombo, da je treba odškodnino, ki je nespremenjena že od leta 1962, sicer prilagoditi, vendar naj se to stori po končanju njegovega mandata.

■ Prav za velikonočne praznike se je mudil v Maroku italijanski zunanji minister Andreotti. Glavni predmet pogovora so bile razmere na Bliznjem vzhodu, državni udar v Sudanu in novi položaj središnje evropske države (k njim spada tudi Maroko) po vstopu Španije in Portugalske v Evropsko gospodarsko skupnost. Maroške gospodarske kroge namreč zelo skrbi, kako bo v bodoče z izvozom paradiznikov in pomaranč v državo EGS, ko bosta novo vstopili državi preplavili evropski trg s svojimi pridelki. Andreotti je svoje sogovornike zagotovil, da so bili že sprejeti nekateri ustrezni sklepi, da Maroko ne bo oškodovan.

■ Italijanska vlada je sklenila, da bo ljudsko glasovanje o draginskih dokladi, ki ga je sprožila komunistična partija, 9. junija, bo pa se še naprej trudila, da ga prepreči. Glasovanje za izvolitev novega predsednika republike pa naj bi se pričelo 8. junija.

■ Zaradi prepira na ladji za prevažanje nafte pod liberijsko zastavo, ki se je zasedla v beneškem pristanišču Margheri in je bilo v njej še 15.000 ton nafte, je nekaj mornarjev zažgalo eno od mornarskih kajut. Ogenj se je hitro razširil in kmalu se je ves tanker spremenil v orjaško baklo. Osem ur je trajal spopad s požarom. Če bi se nafta iz cisterne razlila po beneških lagunah, bi to pomenilo za mesto pravo ekološko katastrofo. K sreči se to ni zgodilo, gasilcem je uspelo ogenj obvladati, toda tanker je le še plavajoče pogorišče. Sedem mornarjev s kapitanom vred so prepeljali zaradi hudih opeklin v bolnišnico, trije pa so se znašli v zaporu.

■ Skrajna teroristična organizacija »Crni september« je zopet začela nastopati.

V Atenah je eden njenih pripadnikov z bazuko streljal na jordansko potniško letalo, ki je bilo tik pred odletom. Izstreljek je zadel rep letala, v katerem je bilo 62 potnikov in 15 mož posadke. Tudi v Rimu se je atentator poslužil bazuke. Streljal je na jordansko poslaništvo, ki je v petem nadstropju nekega poslopja v Rimu, a se je zmotil in ustrelil v četrto nadstropje, kjer je izstreljek zadel neko zasebno stanovanje, ki pa je bilo k sreči brez stanovalcev. Takoj nato je bil napadalec aretiran. Pred 17 dnevi pa so neznanci postavili bombo v predstavništvu jordanske letalske družbe v Rimu.

■ Italijanski obrambni minister Spadolini se je v velikem tednu mudil na Kitajskem. S kitajskim kolegom Čang Aipingom je podpisal sporazum o dobavih italijanskega vojaškega materiala in o izmenjavi vojaških izvedencev.

■ Sovjetski partijski voditelj Gorbačov je napovedal, da Sovjetska zveza do novembra ne bo namestila novih jedrskih raket, ko bo pa ta rok zapadel, bo preverila severnoameriško zadržanje in temu primerno ukrepala. V Washingtonu so to napoved hladno sprejeli, saj je trenutno razmerje v raketah srednjega dometa v Evropi 10:1 v korist SZ. Slednja ima 414 premakljivih raket srednjega dometa, vsaka od njih pa ima tri jedrske glave. 276 raket je naperjenih na cilje v zahodni Evropi, ostale pa na cilje v Aziji, predvsem proti Kitajski in Japonski. ZDA pa imajo zaenkrat v zah. Evropi samo 54 raket perishing II. in 48 manevrskih raket, vse pa imajo le eno atomsko končnico.

■ Višje deželno sodišče v Stuttgartu (ZR Nemčija) je obsodilo na petkratno dosmrtno ječo dva vodilna člana teroristične Frakcije Rdeče armade (RAF) Christiana Klara in Brigitte Mohnhaupt. Oba sta v letu 1977 odločilno sodelovala pri več umorih ter atentatih.

■ Leta 1958 so francoski volivci odobrili ustavo, ki jo je sestavil general de Gaulle in ki je določala večinski sistem pri volitvah, kar je prineslo Franciji četrto letja stabilnih vlad. Nedavne kantonske (okrajne) volitve pa so pokazale, da grozi socializem pri državnozborskih volitvah prihodnje leto poraz, če se bo volilo po sedanjem sistemu. In tako je sklenil predsednik Mitterand večinski sistem spremeniti v proporcionalnega, da zagotovi svoji socialistični stranki vodilni položaj. Predlog zakona mora najprej odobriti vlada, nato pa parlament. Zanj so socialisti in komunisti ter skrajna desnica, golisti in sredinske stranke pa proti. V sami socialistični stranki pa je kmetijski minister Rocard odstopil iz protesta proti reformi volilnega zakona. Rocard predstavlja v stranki liberalno smer in ga podpira kakih 40 socialističnih poslancev.

■ Sovjetske oblasti so Mednarodnemu uradu za delo v Ženevi zagrozile z ukinitvijo denarne podpore, ker je ta urad potrdil resničnost spiska mučenih in izginulih oseb na Poljskem po uradni prepovedi neodvisnega sindikata Solidarnost.

Dolžnost udeležbe pri maši

»V nedeljo in na druge zapovedane praznike so verniki dolžni udeležiti se maše; vzdržijo pa naj se poleg tega tistih del in opravil, ki ovirajo dolžno bogočastje, veselje, ki je lastno Gospodovemu dnevu, in potreben duševni in telesni počitek« (Kan. 1247).

»Zapovedi, udeležiti se maše, zadosti, kdor je navzoč pri maši, ki se opravi kjerkoli po katoliškem obredu na sam praznični dan ali zvečer prejšnjega dne« (Kan. 1248).

SOBOTNE IN NEDELJSKE MASE NA TRŽAŠKEM

Ob sobotah:

17.00 Sv. Jakob, Trebče
17.30 Sv. Vincencij, Katinara, Barkovlje
18.30 Repentabor, Gropada ali Padriče
19.00 Opčine, Ricmanje, Mačkolje
19.30 Boršt
20.00 Sv. Ivan, Škedenj, Kontovel, Boljunec

Ob nedeljah:

7.00 Rojan, Sv. Ivan
7.30 Solške sestre pri Sv. Ivanu
8.00 Sv. Anton, Sv. Vincencij, Barkovlje
8.30 Kolonkovec
9.00 Rojan, Sv. Jakob, Podlonjer, Opčine, Bani, Sv. Barbara-Korošci
9.15 Pesek
9.30 Katinara, Boršt, Domio, Prebeneg
10.00 Sv. Ivan, Sv. Ana, Salezijanci, Ferlugi, Kontovel, Prosek, Trebče, Boljunec, Repentabor, Sv. Križ, Škedenj
10.30 Mačkolje, Bazovica, Zavljje
11.00 Barkovlje, Opčine, Ricmanje, Dolina

Tržaški župan na strani krajevnih nacionalistov

V nasprotju z vsemi pričakovanji je tržaški župan Richetti (DC) sprejel ustanovitelj »odbora za italijanstvo Trsta« Roberta Senesa in njegova najožja sodelavca Cristino Onofri in Claudia Sciolijsa. Ti so županu povedali, da smo Slovenci najbolj zaščiteni manjšina v Evropi in da zato ne potrebujemo nobenega zaščitnega zakona, kvečjemu kak povzeteč tega, kar že imamo. Zaščitni zakon naj bi bil torej dejansko le odsev sedanjega stanja. To naj bi bilo v interesu »ne vznemirjati italijanske javnosti«.

Richetti bi lahko te trditve kot spreten politik vzel zgolj na znanje, toda očitno si je hotel pridobiti točko pri tržaških nacionalistih, pa je izdal tiskovno poročilo, v katerem pravi, da se mora vlada pred predložitvijo vsakršnega zakonskega osnutka o Slovincih predhodno posvetovati z »reprezentativnimi stvarnostmi julijske skupnosti« (comunità giuliana). Zanimivo bi bilo vedeti, kje je Richetti staknil ta pojem »comunità giuliana«, ki spominja na čase črnega nasilja.

Tudi poštni minister proti pismom s slovenskimi naslovi

V začetku tega leta je direktor tržaške pošte prepovedal uradnikom sprejemati in razdeljevati pisma in druge poštna pošiljke, ki so naslovljene v slovenskem jeziku. V zvezi s to prepovedjo so senatorka Jelka Gherbez (PCI) in še dva komunistična poslancina naslovili na ministra za pošto in telekomunikacije Gava vprašanje, ali se strinja s stališči omenjenega direktorja.

Odgovor ministra je bil presenetljiv. Sklicujoč se na Londonski sporazum iz leta 1954 so poštna pošiljke v slovensčini možne le tam, kjer pripadniki slovenske narodne skupnosti tvorijo vsaj četrtino prebivalstva. Ker tega ni moč reči za občini Trst in Milje, morajo biti naslovi v obeh občinah napisani le v italijanščini.

Dejansko pa je v omenjenem memorandumu govora o četrtini prebivalstva kot pogoj samo za uradne napise in oznake krajev ter javnih ustanov v slovensčini, ne pa za poštna pošiljke. Ministrova odločitev je očitno nastala pod pritiskom skrajnih nacionalističnih krogov v Trstu, ki so nenadoma odkrili, da je italijanstvo ob vzvodni meji v resni nevarnosti. In nevarnost naj bi predstavljal globalni zaščitni zakon za Slovence.

KRATKE NOVICE

■ V Sudanu, ki je površinsko največja afriška država, je prišlo do vojaškega udara, ki je odstranil z oblasti predsednika Nimeirija, ko se je vračal z obiska iz ZDA in prispel do Kaira. Zadnje dni pred udarom so zlasti sudansko prestolnico Kartum pretresali nemiri in stavke. Demonstrantje so predvsem protestirali proti podražitvi kruha. Sudan je dolžan tujni okrog devet milijard dolarjev, ima pa hude težave tudi zaradi številnih begun-

cev iz Etiopije, Ugande, Čada in Zaira. Povrh pa pet milijonov Sudancev grozi lakota.

■ General Fernando Matthei, poveljnik čilskega vojnega letalstva in član vladajoče vojaške hunte je pozval vlado, naj hitro in učinkovito pojasni nedavno ugrabitve in umor treh profesorjev, ker obstaja neizrečen sum, da so to zagrešili varnostni organi. V vrstah vojnega letalstva se zgražajo nad takimi zločini ne glede na to, kdo stoji za njimi. Že pred nastopom tega vojaškega poveljnika je omenjene ugrabitve obsodil nadškof v Santiago Fresno ter zahteval, da se razčisti ozadje teh umorov, o katerih vlada trdi, da pobuda zanje ni prišla od njene strani.

Bralci pišejo

Poglejmo resnici v obraz!

V predzadnjem Katoliškem glasu (št. 13/1985) je v članku pod naslovom »Skupnost in krščanska sprava« med drugim tudi trditev, da je tržaško škofijsko srečanje v dneh od 22. do 24. marca šlo, »na žalost, mimo slovenske verske skupnosti«.

Glede bistva te trditve je težko oporekati, čeprav je tudi res, da je manjša skupina laikov in dveh duhovnikov vendarle aktivno sodelovala pri delu komisij. Ena izmed komisij, peta, je bila posvečena ravno spravi med Italijani in Slovenci. Naša problematika je bila tako kljub vsemu prisotna tako v komisijah kot na osrednjem skupnem zborovanju.

Tisti, ki smo se odločili za sodelovanje, pa smo se, resnici na ljubo, v glavnem počutili osamljeni, in torej ne kot izraz naše slovenske cerkvene skupnosti. Slednja se je namreč — iz razlogov, ki jih ne poznamo — odločila za drugačno zadržanje, ki je bilo do zborovanja že ne odprto nasprotno, pa vsaj brezbržno.

Zdi se nam, da je bilo takšno tudi zadržanje večine naših duhovnikov. O zborovanju je bilo malo ali nič slišati pri slovenskih službah božjih, sploh nič pri oddaji »Vera in naš čas«. O njem ni 21. marca pisal Katoliški glas, katerega je ob tej priložnosti prehitel celo Primorski dnevnik. Za nameček je bilo spokorno bogoslužje za slovenske vernike tržaške škofije organizirano prav na dan, ko se je v bližnji dvorani odvijalo škofijsko zborovanje.

PODPIRAJTE »KATOLISKI GLAS«! DARUJTE V NJEGOV TISKOVNI SKLAD!

Tudi pri sami izvedbi pobude, ki je bila uradna pobuda celotne škofije, je bilo nekaj pomanjkljivosti, kar zadeva našo problematiko. V primerjavi z zborovanjem »Trst — kristjani iz oči v oči« je bila slovenščina veliko manj prisotna. Nerazumljivo je odpadlo že napovedano predavanje dr. F. Clavore v italijanščini o narodnostnih pravicah in luči katoliške vere. Ni nam jasno, ali je vsemu temu botrovala naša šibka prisotnost pri delu ali površnost.

Postavljajo se nam zato sledeča vprašanja:

1. Veliko se govori o vlogi laikov v Cerkvi dejansko se pa zdi, da pri resnično pomembnih odločitvah naše slovenske verske skupnosti nismo sodelovali.

2. Kaže, da niso razčiščena mnenja o tem, kako naj se ravna slovenski del tržaške Cerkve v odnosu do italijanske večine. Jasno je, da moramo delati tako, kot je za našo skupnost in za njen dušni blagor najbolj primerno; vendar mislimo, da so nekateri trenutki, ko mora Cerkev nastopiti kot skupnost, ki presega narodnostne razlike. Tak trenutek je bil po našem mnenju v nedeljo 24. marca, ko naj bi se zbrala celotna tržaška Cerkev okoli svojega škofa, da bi skupno iskala novih poti in novih načinov krščanskega pričevanja in, med drugim, skušala celo delati za spravo med narodnostima. Na vsedržavnem skupnem zborovanju v Loretu bo prisoten tudi delegat slovenskih vernikov tržaške škofije. O kakšni občutljivosti naših ljudi glede »Skupnosti in krščanske sprave« naj tam priča ta naš laik?

3. Tudi zgornje vrstice — a drugih primerov bi še našli — pričajo, da bi bil o marsikaterem problemu nujno potreben temeljit razgovor in globok razmislek v naši slovenski katoliški skupnosti.

Skupina laikov, udeležencev škof. zborovanja »Skupnost in krščanska sprava«

S TRŽAŠKEGA

Duhovna obnova v ul. Risorta 3

Marijina družba Marije milostljive v Trstu, ul. Risorta 3, bo imela petdnevno duhovno obnovo od 17. do 21. aprila. Govori bodo v dvorani Marijinega doma in v kapeli. Zjutraj bodo govori od 18. do 20. aprila ob 7. uri, popoldne pa v dvorani ob 17.30. Začetek bo v sredo ob 17.30 in zaključek v nedeljo 21. aprila ob 17.30 uri. Govoril bo jezuitski pater Edvard Böhm iz Ljubljane. Obravnaval bo osnovne teme »Skupnosti krščanskega življenja«.

Na duhovno obnovo so vabljeni žene in dekleta, možje in fantje, ki se nameravajo vključiti v omenjene skupnosti.

Sestanek s predstavniki vaških skupnosti

V ponedeljek 25. marca se je na sedežu SSK v ul. Machiavelli 22 v Trstu sestala urbanistično-gospodarska komisija SSK s predstavniki vaških skupnosti iz Bazovice, Padriče, Trebče, Opčin, Proseka, Kontovela in Gropade, da bi razpravljala o možnosti volitev v odbore jursarskih upravičencev. Občinski odbornik A. Lokar je predstavnikom skupnosti prikazal pravno in dejansko stanje v zvezi z jursarskimi zemljišči v tržaški občini ter mnenje občinske uprave do tega vprašanja.

V ta namen je SSK sklicala predstavnike prizadetih upravičencev, da bi poizvedela za njihovo stališče. Po diskusiji je bilo sklenjeno, da se volitve izvedejo povsod v tržaški občini, kjer so pogoji za to. SSK si bo na podlagi tega sklepa prizadevala, da se akcija pravne ustanovitve odborov čimprej izvede. Prisotni so izrazili mnenje, da je to v korist celotnega našega prebivalstva. Na seji je bil prisoten tudi pokrajinski tajnik SSK Harej in pravni strokovnjak odv. Škerk.

Še nekaj o openskem pokopališču

Zupnijska skupnost sv. Jerneja na Opčinah želi glede ureditve vaškega pokopališča povedati naslednje.

Zadnje čase od vsepovsod prihajajo na pristojni občinski urad v Trstu prošnje za dodelitev grobnic v tistem delu, ki naj bi ga občina pripravila ob pretesnem pokopališču; novi razširjeni del naj bi služil župnijski skupnosti Opčine-Bani-Ferluga za pokope. Zato moramo poudariti sledeče.

Razširjeno pokopališče mora služiti župljanom. Saj je stalo še do leta 1800 tesno okrog cerkve, ki ostaja skupaj s šolo in prosvetnim življenjem središče vasi.

Pokopališče naj obsega zemljiški prostor, nekaj grobnic in kostnico. Pokopani naj bi bili v zemlji za vse enako, in sicer za dobo, ki jo predvideva zakon (10 let). Ko poteče ta doba, naj se telesni ostanki pokopanih v žari prenesejo v kostnico.

Družinske grobnice se smejo dodeliti samo lastnikom zemljišč, ki bodo razlašeni zaradi razširitve pokopališča in nikomur drugemu.

Zdi se nam pravično poudariti te točke, ker se mora ustaviti nelepotezanje na kolkovanem papirju za grobnice na pokopališču, ki ga še niti ni, odnosno na zemljiščih, ki so last domačinov. Imamo vtis, da se celo tu poskuša segati po tuji lastnini.

Z družinskimi grobnicami (izvzete so lastniške), za katere je bilo vloženih že okrog 50 prošenj, in to celo iz mesta, bi kmalu zopet prišli do stanja, zaradi katerega so morali pokopališče zapreti za polna tri leta.

Odločno zavračamo neumestno vztrajanje nekaterih pri izgradnji novega pokopališča pri Banih, ker je vsem očitno, da jih bode v srce središče povezanost domačega življa v fari s cerkvijo, šolo, prosveto in pokopališčem. In še: to bi bilo povezano z ogromnimi izdatki skupnega denarja ter bi zaostriло položaj in žalilo prirojeni čut domačinov do svoje stare božje njive, kjer počivajo njihovi mrtvi.

Končno naj se po teh stvarnih in pravičnih zahtevah vseh župljanov v skladu z dano obljubo uredi, po želji svojcev, prekop in prenos vseh umrlih domačinov, ki so bili v zadnjih treh letih pokopani pri Sv. Ani v Trstu, na domače pokopališče.

■ Glavni tajnik Združenih narodov Pérez de Cuellar je obiskal z namenom, da posreduje med Iranom in Irakom najprej Teheran, nato pa Bagdad. Tudi tokrat mu ni uspelo približati stališč obeh bojujočih se strani. V Teheranu so glavnemu tajniku očitali, da je OZN preveč blagohotna do Iraka in da noče obsoditi njegovih napadov na civilne objekte, obenem pa potrldili svojo odločenost nadaljevati z vojno, dokler bo v Iraku na oblasti sedanji režim.

Italijanska Caritas za Etiopijo

V Etiopiji, posebno v Eritreji, je vidno prisotna italijanska Caritas s svojo pomočjo od lakote prizadetemu prebivalstvu. Ta ustanova, v povezavi z nekaterimi drugimi dobrodelnimi ustanovami skuša biti čim bolj samozadostna pri razdeljevanju pomoči. Center je Asmara, glavno mesto Eritreje. Tja doteka pomoč iz Italije in tudi tehnično ter pomožno osebje. V Eritreji sami pa vodita akcijo domači škof etiopskega obreda msgr. Johannes Zacharias ter apostolski vikar za Etiopijo kapucin msgr. Luka Milesi. Njima pomagajo še nekateri drugi kapucini ter duhovniki-domačini in redovnice.

Pomoč ustanove Caritas pa ne obstaja zgolj v hrani, temveč tudi v iskanju trajnejše pomoči, kot so izkopavanje vodnjakov, gradnja manjših jezer za namakanje, izbira semen takih rastlin, ki so bolj odporne zoper sušo, zdravstvena pomoč in podobno. Prebivalstvo nekdanje italijanske kolonije Eritreje je še posebej prizadeto, ker poleg suše divja tam upor domačinov zoper centralno oblast v Addis Abebi, ker si želi avtonomijo.

Severnoameriški škofje proti novim raketam

Predsednik severnoameriške škofovske konference James Malone je v imenu 285 katoliških škofov ZDA v skupnem pismu na člane senata poudaril, da ocenjujejo škofje proizvodnjo novih 21 strateških ra-

ket vrste MX za popolnoma odvečno stvar in so tudi proti temu, da bi z novimi zastraševalnimi vrstami jedrskega orožja umetno vzdrževali »ozračje strahu« in vojaško moč ZDA navzven. Draga proizvodnja tega orožja je tudi prevelika potrata ob velikem številu lačnih ljudi in drugih veliko nujnejših optreb prebivalcev ZDA. Izdelavi omenjene vrste orožja so prvič nasprotovali že leta 1983 v pastirskem pismu, ki je imelo naslov »Izziv miru«.

Povišanje pokojnin

Parlament je dokončno odobril zakon o povišanju penzij. Poviški veljajo od 1. januarja 1985; glavni so: najnižje ali socialne pokojnine se zvišajo za 75.000 lir na mesec, če skupni dohodki ne presega 3.748.000 lir ali, če živita v dveh (recimo mož in žena) skupni dohodek ne presega 8.430.000 lir letno.

Minimalne pokojnine INPS (socialne) se zvišajo za 10.000 lir mesečno od 1. januarja ter še za 10.000 lir od 1. julija in še za nadaljnjih 10.000 od 1. januarja 1986, če upokojenec ima več kot 65 let. Tisti upokojenci INPS, ki imajo plačanih več kot 780 tedenskih prispevkov, bodo dobili nekoliko več. Pokojnine višje od minimalnih se bodo tudi sorazmerno zvišale z ozirom na leto upokojevanja. Potrebno je pa vložiti prošnjo. Državni upokojenci bodo dobili še večje poviške.

Duhovno bogat teden v veji roverjev in popotnic

Časi in navade se spreminjajo, spreminjajo se tudi oblike obredov. Ob vstajenjski maši na veliko soboto zvečer sem se pravzaprav spraševal, koliko tak obred resnično še pomeni našemu človeku. Ali se niso okoliščine že tako spremenile, da je lep del velikonočnih slovesnosti izgubil svoj prvotni pomen, vso svojo simbolno moč?

Svojčas je bil višek velikonočnega praznovanja dosežen pri vstajenjski maši, ki se je vršila zgodaj zjutraj, ponekod celo ob treh ali štirih zjutraj. To slavlje je imelo v sebi močno čustveno in duhovno sestavino: doživljanje sončnega vzhoda kot simbol Kristusovega vstajenja in osebne prenovе. Vse to pa je dopolnjevala majhna žrtev: potrebno je bilo zgodaj vstati.

In vendar, kljub nekaterim nasprotnim mnenjem, je tudi sedanja mladina pripravljena žrtvovati nekaj svojega časa za osebno duhovno poglabitev. Treba je le udariti na pravilno tipko. Prav to so dokazali člani naše SZSO, ki so v minulem tednu imeli štiri srečanja za pripravo na veliko noč, za vse svoje člane. V soboto in na oljčno nedeljo so se zbrali voliči in večere ter izvidniki in vodnice. V sredo in petek pa je bilo poskrbljeno še za najstarejše: roverje in popotnice. In, kar je meni znano, so to bila tudi edina tovrstna srečanja za slovensko mladino v tržaški škofiji.

Pri tem poročilu se bom omejil le na opis bedenja v sredo zvečer in križnega pota na veliki petek, dve že v tradicijo vstaljeni srečanja.

27 mladih (roverjev, popotnic, novincev roverjev in popotnic, voditeljev), dva duhovnika in predavatelj Jože Ramovš iz Ljubljane so se zbrali v Marijanišču na Opčinah in se skušali poglobiti v velikonočno dogajanje, pogledati v samega sebe, odgovoriti na nekatera nerešena vprašanja.

Izkušnemu teologu, psihologu in delavcu na socialnem področju iz Slovenije je uspelo pritegniti k aktivnemu sodelovanju vse prisotne. Gotovo je, da so od tega bedenja vsi odšli obogateni kljub zahtevnemu delu, ki so ga bili opravili.

Večer ali bolje rečeno noč se je delila na več delov: od razmišljanja prek spokornega slavlja do spovedi, nato po kratki pavzi še razumski del z delom po skupinah in razgovorom ter končni maši. Razmišljanje ob svetlobi sveče se je sukalo okoli prebujanja narave, raslin in živali, pomladi v človekovem življenju, mladosti. Od tod k velikonočni skrivnosti, ki Kristusu, ki je s svojo smrtjo in vstajenjem prizgal luč vsemu človeštvu, luč, ki naj nas prebudi iz spanja. Kratki tišini je nato sledilo spokorno slavlje. Ob diapozitivih in predavateljevi besedi so vsi prisotni lahko pregledali svoje življenje nazaj in naprej. To je bilo pravo izpraševanje vesti, ki se je zaključilo z osebno spovedjo, h kateri je pristopila večina prisotnih.

Duhovnemu delu je sledil razumski. Mladi so postavili 16 nerešenih vprašanj v zvezi z osebno vero, s pripadnostjo Cerkev, z duhovniki itd. Delo po skupinah naj bi nato bilo skupno iskanje odgovorov, končna razprava pa posredovanje skupinskih dognanj vsem prisotnim. Kroga velikonočnega bedenja pa je bila maša, ki se je odvijala že v zgodnjih jutranjih urah velikega četrтка.

In še petkov križev pot v dolini Glinščice. S križem na čelu in dvema baklama je prek 40 mladih prehodilo pot od Bojuna do obnovljene cerkvice na Pečah. Vmes pa so se 14-krat ustavili in prisluhili v nočni tišini mislim, ki so jih sami

sestavili. 14 postaj križnega pota v spomin na Jezusovo trpljenje in smrt. Potok Glinščica je šumel v dolini, polna luna se je na nebu skrivala za oblaki, zbrano, ne preglasno petje pa je prekrivalo korake po kamenju in šelestenje listov: »Oljsko goro tiha noč pokriva, / potok Cedron žalostno šumlja, / blede luna za oblak se skriva, / zvezdica nobena ne miglja.«

Celo narava je »romarjem« v Glinščici pomagala podoživljati dogodke izpred skoraj dva tisoč let. Skratka, bila je to prava procesija, mlademu človeku bolj ustrezajoča, brez zunanjega pompa, brez zastav, brez godbe. Skromna procesija, enostavna,

nevsiljiva, ki ni hotela nikogar vznemiriti, rojena le iz želje po osebnem stiku z Bogom, naravo in prijatelji. Ves obred je bil prepuščen laikom, čeprav sta nočne romarje spremljala tudi dva duhovnika. Iz slehernega srca, predvsem pa iz src štirinajstih prostovoljcev, ki so pripravili postaje, je izvirala živa molitev brez ponavljanja ustaljenih obrazcev.

Bedenje. Križev pot. Tradiciji, ki se ohranjata iz roda v rod in vsakokrat pojavljata na drugačen način, sta pričeli že žive vere med tržaško mladino, med tržaškimi skavti.

Marijan Kravos

Romarska cerkev v Logu pri Vipavi — drugi cilj letošnjega skupnega tržaškega romanja, ki bo v četrtek 25. aprila

Novi luteranski pastor v Trstu

Po obnovitvenih delih luteranske cerkve v Trstu (Largo Panfili), je v nedeljo 24. marca, po več ko 110 letih, prvič prišlo do posvetitve luteranskega pastora v tržaškem mestu. Novi pastor Paolo Poggioli, rojen 19. dec. 1950, izhaja iz luteranske družine pastora Idelma Poggioli v Portici pri Neaplju. Teologijo je študiral v Nemčiji.

Posvečenja so se udeležili predstavniki različnih verskih skupnosti ter člani tržaške ekumenske skupine, tako Italijani kot Slovenci. V imenu tržaškega škofa je novega pastora pozdravil dr. Angel Kosmač in mu prebral njegovo pismo z voščili. Verski obred je opravil vicdekan Kleemann, posvetitelj pa je bil dekan Mietz. Oba predstavnika luteranske Cerkve sta za to priložnost prišla iz Nemčije.

V svojem nagovoru je pastor celebrant spomnil novoposvečenca na njegov izvor, ko je v rodnem Neaplju živel kot manjšina v manjšini, to se pravi v mali luteranski skupnosti med sorodno evangeličansko. Od tod je prešel na posrečeno primerjavo z malo »miško«, ki živi sredi »slonov« velikana, to so katoličani, ki v Italiji predstavljajo večino.

Ko je Paolo Poggioli študiral v Nemčiji, je šel skozi težave in skušnjave, ki se porodijo, ko je položaj prevrtnjen in

»miške« predstavljajo »slone«. Citiral je Pavlovo pismo Korinčanom, kako ni bil krščen v Lutrovem imenu, temveč v Kristusovem. Izbral ga je, ne da bi bil različen ali bolj važen od drugih, temveč da oznanjuje in priča med brati za Kristusa.

Obred je potekal v evangelijski preprostosti ob spremljavi orgel s petjem k Sv. Duhu in drugih psalmov.

Novega pastora so pozdravili še grški arhimandrit, valdeški pastor ter mnogi drugi pastori metodistične in reformirane skupnosti. Ob zaključku obreda je novi pastor povabil vse »miške« in ostale goste k prigrizku, kjer se je nadaljevalo bratsko srečanje.

S to posvetitvijo šteje sedaj luteranska Cerkev v Italiji osem pastorej. Paolo Poggioli je poročen; študiral je teologijo na univerzah v Erlangenu, Neuendettelsauu in Göttingenu. V Trstu je od lani 1. oktobra in pripada augsburški verski skupnosti.

Ob številni udeležbi pastorej raznih verskih skupnosti, grškega arhimandrita ter katoliških predstavnikov, je obred zadobil zlasti močan ekumenski poudarek, upoštevajoč univerzalni pomen splošnega duhovništva, na katerem temelji tudi evangeličanska luteranska Cerkev. - F. V.

Letošnje velikonočno voščilo tržaškega škofa

»Bog ga je obudil od mrtvih in ga naređil za Gospoda.« Tako je apostol Peter govoril na binkoštni večer pisani množici, ki je za ta praznik prišla v Jeruzalem.

Moje velikonočno voščilo je namenjeno Trstu in njegovim prebivalcem z živo željo za vse dobro, pa tudi kot odmev na gornje besede, ki so namenjene vsem: Vstali Zveličar je Gospod!

Jezus je Gospod resnice, za katero je umrl. Je Kralj ljubezni, s katero se je žrtvoval. On vodi miroljubne ljudi, ki iščejo in so pripravljeni na spravo, ki zmagajuje nasilje s krotkostjo, ki raje umrejo kot da bi žalili.

Nova solidarnost, katere absolutni gospodar je vstali Zveličar, dosega vse, ker je solidarnost z grešniki. Ne sicer v grehu, ampak v uničevanju greha. Na svojem telesu je pretrpel kazni za naše krivde in tako je odprl edino in varno pot do sprave med ljudmi. Izbrisal je odtujenost, podrl je pregrade. S krvjo na križu je odstranil sovražnost. Njegov križ je najvišja točka v zgodovini odrešenja in rešenja.

Za veliko noč nam Bog vrača Kristusovo življenje v slavi in nesmrtnosti, da bo pravo življenje za vse. To so odkrite želje za krščansko veliko noč, je goreča želja mojega srca za mesto in škofijo, za vsakega človeka te naše dežele.

Molitveno srečanje za duhovne poklice

V nedeljo 14. aprila ob 16. uri bo molitveno srečanje za duhovne poklice v salezijski cerkvi na Istrski ulici v Trstu. Združeno bo z mašo, ki jo bo daroval salezijski duhovnik dr. Janez Jenko. Sodelovali bodo salezijski bogoslovci iz Ljubljane, mladinski zbor Vesela pomlad z Opčin, predsednica Vincencijeve konference dr. Laura Abrami, redovne sestre, skavti in skavtinja. Po maši bo prireditev v dvorani. Ker gre za pomembno in potrebno srečanje, računamo na vašo udeležbo.

VASI DUŠNI PASTIRJI

Rojan

Na veliko sredo proti večeru je za vedno zaspala Avrelija Primožič vd. Mihelič. Dopolnila je 82 let. Pred petdesetimi dnevi je še spremljala k zadnjemu počitku svojo starejšo sestro Marto, ki pa so jo domači vedno klicali Emilija. Pred enim mesecem se je pojavila delna možganska krvavitev in od takrat dalje je nihala med življenjem in smrtjo.

Pogreb je bil ravno na veliki petek, na spominsko dan Jezusove smrti. Domači so poskrbeli, da je bilo zadnje slovo v rojanski cerkvi. V božji hiši se je zbralo veliko ljudi, saj je bila pok. Avrelija zelo poznana in priljubljena. Pogrebni slovesnosti sta se udeležila tudi gg. župnik Stefano Sissot in družinski prijatelj župnik Guerino Zangrando.

Pokojna Avrelija Mihelič je bila tesno povezana z rojansko župnijsko skupnostjo. Dolga leta je bila članica Marijine družbe. Vsako jutro je bila pri maši in prejala sv. obhajilo. Podprla je vsako župnijsko pobudo. Srečanje z njo je bilo vedno prijetno zaradi njenega odprtega in vedrega značaja. V zadnji bolezni so ji bili vedno ob strani njeni domači in nje sestre. Naj z vstalom Gospodom slavi

večno veliko noč! Njenim dragim naj dobri Bog nakloni svojo božjo tolažbo. - SZ

Opčine

Obnovitvena dela župnijske cerkve. Občina vodi najnujnejša dela pri napušču župnijske cerkve. Pričakujemo, da bo urenila tudi streho, ki je potrebna temeljite prenovе, saj smo jo morali že večkrat sami krpiti, ker je voda ob nalivih vdrla v notranjost in poškodovala celo orgle. Občinska uprava je doslej pokazala premalo čuta in razumevanja za to.

Z osebnimi in pismenimi intervencijami še vedno vztrajamo pri zahtevi, da se zunanjšina cerkve čimprej uredi. Pred dnevi smo na občino poslali pismo, v katerem smo prikazali nujnost, da se popravi zid okoli cerkve. Njegovo stanje je nevarno in sramotno za našo vas.

Notranjščino pa bomo mogli dokončati šele, ko bodo opravljena zunanja dela; zlasti streha bo vzela še veliko časa.

Materinski dan na Opčinah

V soboto 30. marca so openski otroci pripravili svojim mamam prirčno darilo z lepo uspelo prireditvijo v Finžgarjevem domu.

Alenka Hrovatin, ki je povezovala posamezne točke pisanega sporeda, je s toplim pozdravom najprej počastila mame, ki so se odzvale povabilu v Finžgarjev dom. Nato je predstavila najmlajše iz openskega otroškega vrta, ki so pevske točko pod vodstvom učiteljice Magde Petaros poklonili svojim mamam najbolj iskren in svež cvetlični šopek.

Drugi šopek so mamam namenili pevci otroškega zbora »Vesela pomlad«. V svoj koncert so vključili otroške pesmice, v glavnem njim posvečene. Zbor je vodila Lucija Čač, pri klavirju pa spremljal David Lenisa. Najstarejši pevci, ki so se že napotili v svet dvo- in triglasnega petja, so nastopili tudi samostojno pod vodstvom g. Franca Pohajčaja.

V drugem delu sporeda je bila na vrsti igrice »Torta za mamo št. 4«, ki jo je napisala in s člani otroške igralske skupine Finžgarjevega doma pripravila prof. Lučka Susičeva. Četrta igrice iz tega sklopa je ponovno dokazala izredno občutljivost avtorice za vse, kar se vsak dan dogaja v nadvse razgibanem, pisanem otroškem svetu. Tudi tokrat smo sledili sprošeni igri mladih nastopajočih, ki so izoblikovali nekaj posrečenih otroških likov. Torto za mamo so pripravljali: Matej in Tomaž Susič, Martina Ozbič, Matjaž Milič, Martina Feri in Tamara Petaros. Vsi nastopajoči so znali poskrbeti za prijetno, vedro razpoloženje navzočih v dvorani, ki so jih na koncu nagradili z zasluženim aplavzom.

Vsem nastopajočim igralcem in pevcem se je zahvalila Alenka Hrovatin. Mami- cam je toplo priporočila, naj šopke, ki so jih prejele v dar, skrbno varujejo, »saj v njih je mlad in nežen cvet, ki s petjem, igro dozorel bo v sad, ki človek vsak ima ga rad«. - M. D.

Na cesti Mostar-Sarajevo v Hercegovini je v bližini zbiralnega jezera pri Jablanici neki tovornjak s prikolico oplazil avtobus, ki mu je pripeljal naproti. Zaradi sunka je avtobus s 43 delavci zletel v prepad in končal v jezeru v globini 20 metrov. Le osem potnikov je nesrečo preživel.

Duhovnikova pot

Angel Gospodov je oznanil Mariji: »Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj... zakaj milost si našla pri Bogu...«

K meni Gospod ni poslal svojega angela; prišel je sam in me poklical:

»Hodi za menoj!«

Začudil sem se in osupel vprašal: »Jaz? Ne! Ta klic velja komu drugemu. Jaz imam že začrtano pot. Oficir bom. To bo moje življenjsko poslanstvo... Dekle imam že izbrano... Srečna sva in najina ljubezen se bo v zakonu dopolnila. Srečna bova v družinskem krogu... Biti oče, mati svojim otrokom — mar ni to najlepši življenjski poklic poleg dobre pozicije, ki se mi obeta?«

»Hodi za menoj!«

Prepričan, da to ne velja meni, sem se ozrl, da bi videl, kdo je poklican, toda za menoj ni bilo nikogar.

»Hodi za menoj!« je odmevalo v moji duši in razumel sem, da to velja meni.

Vendar sem še enkrat vprašal: »Jaz? Zakaj prav jaz?«

Odgovora ni bilo.

V tem molku pa je v moji notranjosti nastal silen vihar. V meni se je vse lomilo... Oficir... Častna in zavidanja vredna pozicija... Čutim, da bom srečen v tem poklicu. Srečen ob ljubljeni zaročenki, ki je oficirjeva hči. Kako se razumeva! Drug drugega dopolnjujeva... Kakor ustvarjena drug za drugega.

»Gospod, ali nisi ti naravnal moj korak k družinski zabavi, združen s plesom, kjer sem jo srečal? In zdaj... zdaj, ko je postala moja zaročenka, zdaj naj grem? Ljubim jo in ona ljubi mene. Najina ljubezen je čista, vodi naju k tebi, saj si želiš dobrih, poštenih družin, ki bodo širile tvoje kraljestvo na zemlji.«

»Hodi za menoj!«

Trepetal sem, ker sem moral na tretji klic odgovoriti nekaj, kar bi razumel samo tisti, ki je na podoben način to doživel.

Na eni strani jasen Gospodov klic, na

drugi življenjska sreča in blagostanje... Zmagalo je drugo.

»Ne morem, Gospod.«

V duši pa je neprestano donela Gospodova beseda: »Hodi za menoj!«

In kakor je Bog Mojzesu z ognjenim bliskom izklesal na kamnite table svojih deset zapovedi, tako je v mojo notranjost vklesal svoj klic, ki ga ni bilo moč več izbrisati.

Vihar je ponehal — nemir je ostal. Čutil sem, da ima Gospod pravico, da me pokliče. In vendar sem se upiral...

»Odpovedati se vsemu... Pustiti vse in to za vedno? Ne, ne morem!«

Gospod se ni več oglašil, a njegov klic je ostal v meni živ kot ob prvem pozivu...

Minuli so meseci... Oficirsko šolo sem z uspehom dovršil. Zdaj bo šlo vse po mojih tirnicah. Služba... poroka... in... Tedaj je z jasnega neba treščilo vame kot na gori Sinaj: družina z zaročenko se je zaradi službene premestitve očeta odselila v drug, zelo oddaljen kraj.

Slovo — kot da se obema trga srce...

Z bolečino v srcu in z očmi, polnimi držanih solz, sva si obljubljala zvestobo do konca svojih dni.

Ločila sva se. Pisma so potovala. Njena k meni, moja k njej.

»Izpred oči — iz spomina!«

Točno tako se je zgodilo. Velika ljubezen je v njenem in mojem srcu ugasnila. V svoje opravičilo povem: Najprej v njenem.

»Hodi za menoj!« je zopet glasno poklical Gospod.

Nerad sem se odzval in se v duhu — a z bolečino v srcu — poslovil od vsega. Ni ti malo nisem bil podoben tistemu, ki je na njegov klic odgovoril: »Govori, Gospod! Tvoj hlapec posluša.«

II.

»Dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.«

Ob vseh dogodkih njenega življenja — bilo je več žalostnih ko veselih — je ona vdano ponavljala: »Dekla sem Gospodova...« Jaz pa sem se še in še boril sam s

seboj in skušal utišati božji klic. Nisem in nisem mogel z Marijo ponoviti: »Goskoda, tukaj sem. Naj se zgodi, kakor želiš.«

Naenkrat pa se je v moji duši pojavilo vprašanje: Sem morda sam gospodar svojega življenja? Ali vem, kako dolgo bom živel?... Moji starši, ki so približno vedeli, kdaj se bom rodil, ne vedo, kdaj bom umrl. To ve samo Bog. Tisti, ki me je ustvaril, in ki že dolgo kliče in prosi, naj grem za njim... Ob tem razmišljanju se je moj uporni duh umaknil zdravi razsodnosti: »Če me Bog kliče — in vem, da me kliče, je to velika milost, da del svojega življenja, ki je še pred mano, pomudim njemu, saj je vse, kar imam, njegovo.«

Šele zdaj sem miren in radosten ponovil z Marijo: »Moja duša poveljuje Gospoda, ker se je ozrl na nizkost svojega hlapca...«

Poln tolažbe in upanja sem stopil v bogoslovje.

(se nadaljuje)

goriške novice

Velika noč v Gorici

Slovenski verniki smo se na velikonočne praznike pripravljali s postnimi govori ob petkin, ki jih je imel solkanski dekan g. Benedetič, in s tridnevno pred oljčno nedeljo. Tudi za otroke, mladino in zakonce smo imeli duhovno obnovo.

Velikonočno tridnevje smo lepo obhajali v naši cerkvi sv. Ivana, ki smo ga zaključili z veličastnim slavljem v stolnici na velikonočno jutro. To je res dan za vse verne Goričane, ko se ob vstalem Kristusu zberemo in zadoni po stolni cerkvi naša mogočna velikonočna pesem ter začutimo, da smo s svojimi duhovniki res ena družina. K opoldanski maši na veliko noč je prišel voščiti praznike slovenskim vernikom k Sv. Ivanu g. nadškof.

Na velikonočni ponedeljek pa nas je okrog 60 z avtobusom poromalo k svetišču Marije Matere milosti v Villafranca Padovana. Zelo lepa je bila sv. maša v tej božjepotni cerkvi, kjer so nas prijazno sprejeli in pohvalili naše ljudsko petje. Obiskali smo tudi ogromno palačo Contarini v Piazzola sul Brenta in popoldne še grob sv. Leopolda Mandiča ter baziliko sv. Antona v Padovi. Vreme smo imeli kar primerno, ko ni bilo ne dežja ne vročine.

SKPD »Mirko Filej« - Gorica priredi v **četrtrek 18. aprila ob 20.30** v mali dvorani Katol. doma predstavitev zbirke otroških pesmi Zore Saksida

»SRACJE GNEZDO«

in knjige Marize Perat

»GORIŠKI SPREHODI«

Pok. Cvetka Urh-Paludetto

V drugi polovici preteklega meseca je v Gorici umrla učiteljica v pokoju Cvetka Urh vd. Paludetto. Bila je po rodu Goričanka. Učila je po raznih krajih, pod fašizmom tudi v notranjosti države. Po drugi svetovni vojni se je vrnila v Gorico in učila na slovenski osnovni šoli v ulici Randaccio vse do upokojitve. Zadnje čase je bila zaradi bolezni priklenjena na dom.

Naj v miru počiva na goriškem pokopališču. Hčerki prof. Nives izražamo naše sožalje. Maša zadušnica bo pri Sv. Ivanu v ponedeljek 15. aprila ob 19. uri.

Zaključek »Večernih koncertov« v Gorici

Z večernim koncertom v goriškem Avditoriju se je v sredo 3. aprila zaključil letošnji cikel, ki ga je organiziralo KD »Lipizer«. Nastopil je kvartet Prazak, ki se mu je na klavirju pridružil še Riccardo Caramello ter izvajal Dvorakov Kvartet v F-duru, op. 96. Skladatelj ga je napisal leta 1893 med svojim bivanjem v ZDA. V drugem delu je kvartet, obogatena s pianistom, izvedel kvintet v A-duru op. 81. Skladba je zelo barvita zaradi živahnosti ritmov.

Zaključni večer so med drugim počastili s svojo prisotnostjo goriški župan dr. Scarrano, prefekt dr. Pierangeli, direktor RAI dr. Fiorenzoli in dr. Buffulin za ustanovo »Nagrada tržaškega mesta«. - L. Q.

Gabrje-Vrh

Na velikonočni ponedeljek 8. aprila je goriški nadškof p. Bommarco v gabrski cerkvi podelil zakrament sv. birme 40 dečkom in deklicam. Po intenzivni pripravi je bila zanje v dneh pred oljčno nedeljo tridnevna duhovna obnova, ki jo je vodil Ljubo Marc, župnik v Biljah. Udeleževali so se je tudi starši in botri.

Člani KD »Skala« so, kot je to že običaj, postavili pred vzhodom na cerkveni prostor mogočen slavalok z napisom »Pozdravljen, nadpastir!« Tam sta nadškofa pozdravila Peter Cernic v slovenščini in Laura Dottori v italijanščini. Birmanci so tudi sodelovali pri maši z branjem berila in prošnjami, na koro pa je pel ženski zbor z Vrh. Na orglah je bil mladi Matej Durčič iz Rupe, dirigiral pa je domači organist Janez Pavletič.

Verniki so bili veseli, da je g. nadškof ves obred opravil v slovenščini. Po birmi se je zadržal na zakuski v župnišču, ki so se je udeležili prisotni duhovniki, člani župniškega gospodarskega sveta in predstavniki staršev. Mogočno pritrkavanje je dalo vsej slovesnosti še posebno svečano obeležje.

Naj še povemo, da imata sedaj obe

cerkvi: farna v Gabrjah in podružnična na Vrh. elektrificirano zvonjenje. Pri nabirki so verniki velikodušno sodelovali, za kar jim gre vse priznanje.

Plešivo

Smrt mlade matere. Na veliki petek je v krminski bolnišnici po hudi bolezni umrla Jelka Marinič por. Prinčič. Rodila se je pred 48 leti v Vedrijanu v Brdih in se leta 1966 poročila z Lucijanom Prinčičem na Plešivem. Ustvarila sta si zgledno kršćansko družino, ki uživa velik ugled ne samo pri vseh Slovencih na Krminskem, temveč tudi med krminskimi Furlani.

To se je izkazalo na dan pogreba, ki se ga je udeležila izredno velika množica. Ob grobu sta ji zapela kar dva zbora: plešivski moški zbor, ojačen s pevci iz Gorice pod vodstvom Zdravka Klanjščka, pa še moški zbor iz Kojškega v Brdih. Rajnico je duhovnik v svojem nagovoru primerjal z vzorom žene, ki jo opisuje sveto pismo, »ne učena pač pa modra, ne bogata pač pa darežljiva, vsa se je posvetila svoji družini, pri tem pa imela skrb za potrebe drugih, neutrudna pri delu je vedno našla čas za Cerkev in za Boga...«

Pri zadeti družini izrekamo globoko občuteno sožalje.

Letošnji zlatomašniki

K poročilu v prejšnji številki Katoliškega glasa, naj dodamo, da bo msgr. Ivan Kobal, škofijski kancler v Kopru, imel 50-letnico mašništva 20. aprila letos, praznoval pa bo v začetku julija; Jože Milič in Tone Požar imata obletnico 30. junija, Stanko Žerjal 7. julija, Stanislav Vrtovec in prelat Andrej Simčič 8. decembra.

Giuseppe Sossa, duhovnik tržaške škofije, ni med zlatomašniki, ker je že pred nekaj leti umrl.

Proslava 20-letnice

**ŽUPNIJSKEGA DOMA »ANTON GREGORČIČ«
V ŠTANDREŽU**

Nedelja 21. aprila 1985 ob 18. uri

Literarna nagrada „Vstajenje“ za leto 1984

Komisija literarne nagrade »Vstajenje« (prof. Zorko Harej, prof. Martin Jevnikar, urednik Mladike Marij Maver, pesnica Ljubka Šorli in prof. Zora Tavčar) se je sestala 2. aprila 1985 v Trstu in pregledala 15 knjig, ki so jih v preteklem letu izdali zamejski in zdamski ustvarjalci. Odločila je, da podeli literarno nagrado »Vstajenje« za leto 1984 tržaškemu avtorju Saši Martelancu za knjigo novel in črtic *Melodija*, ki je izšla pri Goriški Mohorjevi družbi.

Komisija je takole utemeljila svojo odločitev: Delo dobi nagrado zaradi osebno doživete pričevnosti, saj prikazuje kos povojne slovenske tržaške zgodovine v ključnih doživljajskih trenutkih. Odlikuje ga izredna občutljivost za krščanske in narodne vrednote. Poudariti je treba tudi kultiviranost jezika in sloga, izbrano lirčnost ter intelektualni pristop.

Avtor že dolgo ustvarja v prazniškem prostoru in je dobil nagrado in priznanja

za slušne igre in novele. Svečana podelitev nagrade bo v ponedeljek 15. aprila na sedežu Društva slov. izobražencev ob 20.30. Denar za nagrado je tudi letos poklonila Hranilnica in posojilnica na Opčinah, za kar se ji komisija iskreno zahvaljuje.

Redovniki v Jugoslaviji

V Jugoslaviji živi trenutno 2.569 redovnikov, ki pripadajo 20 različnim redovnim družbam. Najštevilnejši so frančiškani, ki jih je kar 1.431 in so porazdeljeni v šest provinc. Kapucinov in minoritov je 315. Na drugem mestu so salezijanci, ki jih je 284, jezuitov je 248, dominikancev 86, lazaristov 70, karmeličianov 33, cistercijancev 22, trapistov 19, kartuzijancev 18. Ostale redovne družbe imajo manjše število članov. Med redovniki je 1.953 duhovnikov, 250 redovnih bratov, 266 bogoslovcev in 100 novincev.

Otroški in mladinski zbor »F. B. Sedej« vabita na

JUBILEJNI KONCERT

OB 10-LETNICI DELOVANJA

Koncert bo v **nedeljo 14. aprila ob 16. uri** v Sedejevem domu v ŠTEVERJANU.

SKD »Hrast« iz Doberdoba vabi na tradicionalni

PRAZNIK POMLADI

ki se bo nadaljeval v **nedeljo 14. aprila** s sledečim programom:

10.00 odprtje praznika

17.00 nastop mladinskih zborov Miren-Bilje-Orehovlje in

Vrtojba. - Ples z ansamblom Taims.

MLADIKA št. 2/3

Ta številka je izšla malo pred veliko nočjo, ni pa v njej ničesar velikonočnega razen voščil, ker po besedah uredništva »ta številka prihaja k vam z rahlo zamudo«.

Uvodnik — napisala ga je Ester — je naslonjen na Dan žene in posvečen »slovenski ženi, našemu varnemu šotorišču v puščavi nastajajočih praznin«, naslov članka »Jest sim en cvejt« pa je vzet iz Dalmatinove biblije. Duhovna misel »Čas, ki človeka odpira Bogu« (Milan) govori o postu — času sprobirjenja.

Rezi Marinšek iz Argentine je ena izmed zvestih sodelavk Mladike. Njeni motivi so vzeti dosledno iz nove domovine. To pot je objavljena njena novela »Nebo žari«, nagrajena na natečaju Mladike. Pesmi sta prispevala Barbara Suša in Vladimir Kos. Tržaško stvarnost prikaže Jelka Cvelbar v zapisu »Naši — po čem?«

Osrednje strani zajema govor dr. Franceta Bučarja na Prešernovi proslavi v Peterlinovi dvorani v Trstu. Naslov predavanja je bil: Naša sla po narodnem življenju. Ivo Jevnikar piše o manjšinski zaščiti in deželnih pristojnostih. Pavle Merku vzame v pretes v razlagi imen naših krajev Hrib sv. Roka, ki mu pravi domačini tudi Koromáčnik. Konča se pregled, kaj je bilo napisanega v Ljubljani — za in proti — o narodni spravi, problem, ki ga je z izredno mero poguma sprožila Spomenka Hribar. Magda Jevnikar piše o dveh razstavah tržaškega slikarja Milka Bambiča ob njegovi osemdesetletnici.

Mladinska priloga »Rast« št. 22 ima za uvodnik »Nekaj misli ob 8. marcu« (b. c.), nadalje objavlja mnenje nekaterih dijakov, ki danes obiskujejo razne višje srednje šole, o sedanjem dijaškem gibanju. Odgovarjajo na štiri zastavljena jim vprašanja. Peter Rustja poroča o filmu »Purple Rain«, ki ga označi kot film »za mlade generacije«, nekdo pa ocenjuje povest Slavka Preglja »Geniji v kratkih hlačah«, ki je lani izšla v Ljubljani. O povesti je rečeno, da je ena redkih pripovednih del, ki v enaki meri zadovolji staro in mlado. - ak

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 15. aprila ob 20.30 podelitev nagrade »Vstajenje« Saši Martelancu za knjigo novel »Melodija«.

OBVESTILA

Maša za edinost bo v Zavodu sv. Družine v Gorici v ponedeljek 15. aprila ob 16. uri. Vabi ACM.

V Kult. domu v Gorici bo SSG iz Trsta uprizorilo Petrolinijevo komedijo »Cicchi-gnola« v nedeljo 14. aprila ob 16. uri red A, v ponedeljek 15. aprila ob 20.30 red B in v torek 16. aprila ob 20.30 red C.

Reško-senjski nadškof Josip Pavlišić bo v nedeljo 14. aprila ob 16. uri maševal v hrvaškem jeziku v cerkvi sv. Antona Novga v Trstu.

V Peterlinovi dvorani v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 15. aprila ob 19.30 odprtje razstave slikarke Veselke Šorli-Puc. Ogled ob delavnikih od 18. do 20. ure.

Narodna in študijska knjižnica v Trstu vabi na predavanje, ki ga bo imela Elisabeth Barker v sredo 17. aprila ob 18. uri v prostorih Trgovinske zbornice v Trstu, ul. S. Nicolò 5. Govorila bo o mednarodnem okviru tržaške krize leta 1945.

Predavanje na videmski univerzi. Na Inštitutu za vzhodnoevropske jezike in književnosti bo v sredo 17. aprila ob 16. uri predavala literarna zgodovinarica prof. Helga Glušič z ljubljanske univerze o deležu obsojnih pisateljev za slovensko pripovedništvo. Predavanje bo v avli 13 (3. nadstropje), ul. Antonini 8.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: N. N., Trst 300.000; Ida Koshuta, Gorica 30.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Č. M., Rupa 50.000; A. O. 1.000.000 lir.

Ob drugi obletnici smrti Zmaga Devetak daruje mož Remo za novo telovadnico v Gorici 50.000 in za slovenski katoliški tisk 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: N. N. 100.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; N. N. 50.000; Leopolda Vremec 10.000; Draga Sosič 5.000; za popravilo orgel: N. N. 150.000, N. N. 100.000; razni 6.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: družina Brišček v spomin na Danila Ferluga 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: namesto cvetja za pok. Avrelijo Mihelič darujejo sestre in brat 280.000, družina Rovattini 100.000, Valerija Damijan 20.000, N. N. 20.000; v spomin pok. Avrelije Mihelič darujejo: Mira Bole 20.000; Anica Trobec 10.000; Vera Gentili 10.000; Milena Franco 10.000; Anica Trobec daruje ob sedmi obletnici smrti moža Marija 100.000; P. I. 60.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Peč 25.000 lir.

Za misijonarja Ivana Štanta: družina Radetič v spomin dragega očeta Jožefa 100.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 50.000; N. N., Opčine 40.000; N. N., Opčine 50.000 lir.

Za slov. misijonarje: Nives ob mesecu mamine smrti 500.000 lir.

Za gobavce: N. N., Opčine 200.000 lir.
Za lačne po svetu: Franc Sivec, Zabnice 50.000; V. P. 20.000; Pina B. 10.000; J. F., Trst 100.000; Ida Koshuta, Gorica 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: **msgr. Franc Močnik**
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad dokazi sočutja ob smrti naše drage matere

Adelme Vižintin vd. Pavio

se vsem iskreno zahvaljujemo, še posebno g. župniku msgr. Zoržu, cerkvenemu pevskemu zboru, darovalcem cvetja in vsem, ki so jo spremlili na zadnji poti.

Sinova in hčere z družinami

Štandrež - Videm, 9. aprila 1985

Sporod od 14. do 20. aprila 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Volk, začaran v dečka«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Šport in glasba ter prenosi z naših prireditelj.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Smer: slovenske gore. 13.20 Zbor »Vox Julia« iz Ronk. 14.10 Otroški kotiček: »Cibican, na dan, na plan!« 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Violinist Dejan Bravničar. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Med Brdi in Jadranom. 10.10 oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Filmskemu ustvarjanju naproti. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Raziskovalno delo: Dolina '84. 17.10 Primorska poje. 18.00 G. Strniša: »Steklenica vode«. Radijska komedija.

Sreda: 8.10 Gospodarska problematika. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za 1. stopnjo osnovne šole. 11.30 Beleška. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Primorska poje. 15.00 »Pesem mladih '85«, II. del. 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Klavirske skladbe B. Bjelinskega. 18.00 Samorog in usodna samota.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Slov. popevke. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za 2. stopnjo osnovne šole. 11.30 Beleška. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Primorska poje '85.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beleška. 12.00 Po poteh kralja Ludvika II. 13.20 Mladinski pevski festival v Celju. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Nabožna glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Zagrebški solisti in Kult. domu v Trstu. 11.00 Ekumenski zbor iz Trsta, ki ga vodi Zorko Harej. 11.30 Beleška. 12.00 Glas od Režije. 14.10 Otroški kotiček: »Frédéric Chopin«. 16.00 Človek v sodobnem svetu. 17.10 Mladi izvajalci. 18.00 Boris Pangerc: »Pesniški rastlinjak«.

V Katoliškem domu je prosto mesto hišnika. Na voljo je stanovanje, ki obsega tri sobe, kuhinjo in kopalnico. Nadaljnje informacije se dobijo v Katoliški knjigarni.

Ob prvi obletnici smrti se s hvaležnostjo spominjamo blagopokojne gospe

Kati Kerševani

Lansko leto 11. aprila nas je zapustila. Njen nasmejani, prijazni obraz in njena velikodušna dobrota so nam živo v spominu.

Njeno srce in roke so bile vedno odprte vsem potrebnim brez izjeme.

Nepozabni dobrotnici naj dobri Bog tisočero povrne!